

ca o sârmă

M Horlaci

aud cuvântul cum mă bântuie pe cărările săpate în palmele mamei

azi fumez clipele prin plămânii tăi
sănătos verbul îmi zgârie pielea albită

nu mă dusmăni acceptându-mi iluzia
am lumea sub piciorul drept si privirea ca o sârmă ghimpată